ANUL X. No. 1134 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 14 Noembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Legăturile noastre sportive cu Cehoslovacia

Interviewul ministrului Cehoslovaciei în Capitală, publicat în numărul trecut al ziarului nostru, a avut darul să pună pe tapet o chestiune de un deosebit interes. E vorba de raporturile sportului român cu mișcarea cehoslovacă. Nedesbătută până în prezent, problema a fost pusă tocmai în momentul când trebuia să ne gândim la orientarea internațională a sportului românesc.

Ținând seama de situația geografică a țărei noastre, e incontestabil că în mod constant fără să neglijăm Balcanii, trebue să ne îndreptăm privirile spre Europa Centrală.

Nivelul sportului nostru, aspirațiile practicanților diferitelor specialități, ne impun un contact strâns cu țările din Europa Centrală. Avem de învățat în football, hokey pe ghiață, tennis, atletism, ciclism, motociclism, putem rezolva parțial problema programului internațional de rugby, organizând legături sportive cu țările din centrul Europei.

Din nenorocire legăturile acestea n'au fost realizate din lipsa unei inițiative hotărâte.

Cu ungurii, am reușit întrucâtva să înjghebăm o legătură polisportivă. Ne-am măsurat cu vecinii maghiari, în mai toate sporturile cari se practică la noi. In această privință legătura a fost înfăptuită, chiar peste așteptările celor mai puțin sceptici. Spre regretul sportivilor raporturile cu pestanii nu numai că nu vor putea evolua, dar menținerea lor va fi foarte anevoioasă. Vecinii dela Pesta, le-o spunem «pe șleau» — nu sunt oameni de înțeles. In football de pildă, un lanț de incidente presărat cu tot felul de atitudini bizare șicanatoare, exclude orice posibilitate de antantă durabilă. Și dacă până în prezent, celelalte sporturi n'au procedat ca în Ungaria, solidarizându-se cu footballul, nu va trece mult și solidaritatea aceasta — cu eforturi și sacrificii — va fi fapt îndeplinit. Iată perspectiva cu cele mai mari șanse, a raporturilor noastre sportive cu Ungaria.

Stabilind această eventualitate, nu este oare cazul să întrebăm pontifii noștri, să întrebăm marea masă: încotro? Ce direcție vom da orientărei noastre internaționale? Ne îndepărtăm de Europa Centrală sau ne apropiem tot mai mult de Austria și Cehoslovacia?

Unii se vor mira de rostul acestor întrebări, alții vor face calcule de oportunism spunând că chestiunea e inactuală, iar noi vom răspunde că mișcarea sportivă română, tânără prin structura și trecutul ei, nu poate neglija introducerea în mijloacele de progres a unei sănătoase politici de raporturi internaționale cu țări dela cari avem de învățat.

Iată de ce considerăm orientarea internațională a sportului românesc o problemă concretă, a cărei soluție nu trebue să fie în funcție de inițiativa particulară izolată. Forurile constituite trebue să caute soluții de ordin general, imprimând raporturilor sportive internaționale, o uniformitate utilitară și rațională.

In momentul de față de pildă, avem prilejul unei antante sportive cu Cehoslovacia. Republica de care ne leagă atâtea aspirații și interese comune, e reprezentată la noi de un sportiv de mare valoare. Trebue să profităm de covârșitoarea personalitate sportivă a d-lui Jean Șeba în sensul ca d-sa să ușureze apropierea între noi și cehoslovaci pe tărâmul sportiv. Am avut și până acum legături cu sportul cehoslovac, ele n'au fost însă ce ar fi trebuit să fie și nici pe departe nu sunt ce dorim. In loc de 20 echipe unguresti pe an, România să fie vizitată de formațiuni cehoslovace.

Echipele de hokey pe ghiață, atleții, motocicliștii, înotătorii, tennismenii, cicliștii cehoslovaci să vină la noi și să-i primească pe ai noștri.

Intr'un cuvânt, să satisfacem necesitățile programului internațional, întărind în acelaș timp o prietenie atât de prețioasă.

Federațiile de specialitate n'au decât să ia inițiativa. Ele au în ministrul Cehoslovaciei un sprijinitor entuziast.

LIS.

Un polisportiv: Constantin Cantacuzino

Intre motociclism, tennis, automobilism și sporturi de iarnă. Câteva etape decisive. O convorbire în automobil

Constantin Cantacuzino este, fără îndoială, cea mai proeminentă figură a sportului românesc de astăzi. Polisportiv emerit, el se bucură de o rară popularitate în rândurile tuturor celor cari se interesează de bunul mers al manifestărilor de acest gen.

Incă în plină vigoare, nu a împlinit nici 27 ani. «Bâzu» este astăzi omul în care sportul românesc își mai poate pune multe speranțe. Convins de utilitatea sportului, Cantacuzino și-a făcut un crez din el și luptă din răsputeri, alături de marii animatori, pentru a-i asigura un cât mai frumos viitor. Foarte conștiincios, curajos, hotărât și destul de ambițios pentru a putea parveni în orice ramură sportivă, «Bâzu» reprezintă tipul sportivului desăvârșit, om dintr'o bucată, din cap până în picioare.

Deși nu are atâta timp liber, cât ar crede unii, multiplele și variatele lui ocupațiuni îl reclamă mereu la biurou. Cantacuzino găsește timp liber pentru a-l consacra sportului, pasiunea lui cea mai mare.

De un caracter ireproșabil, precis în expuneri și totdeauna gata să colaboreze la înfăptuirea unei idei sportive, Cantacuzino este omul chemat să mai joace încă multe roluri principale în concertul sportului românesc și internațional. Figură jovială, niciodată abătut, «Bâzu» reprezintă chintesența sportivului născut.

CONST. CANTACUZINO

La volanul mașinei sale, cu crossa de hockey în mână sau la ghidonul motocicletei, Cantacuzino este acelaș simpatic «bonehomme» ca și în zilele când îmbrăcat în întregime în alb, mânuește racheta cu abilitatea-i caracteristică.

A practicat mai toate sporturile și nu s'a mulțumit cu spoiala. A excelat în toate și, suntem siguri că, sacul lui cu surprize este departe de a fi epuizat. Nu ne-am mira dacă mâine, poimâine l-am vedea pe Cantacuzino în postura de candidat serios la un titlu de campion de bobsleigh, sau excelând în secretele oricărei alte ramuri sportive.

Unde apare, face senzație și când își pune în cap să atace o nouă specialitate, o face cu tot elanul său tineresc cu hotărîre și decis să străluciască. Se pare că este animat de marile cuvinte pe cari le-a spus cândva Charles Hoff, fostul recordman mondial la sărituri cu prăjina: *prin voință devii campion.*

Un telefon 244/49 m'a pus în legătură cu el și câteva minute mai târziu luam loc în Ford-ul pe care îl pilotează prin aglomeratele străzi ale Capitalei. După ce își face o succintă reîmprospătare a comisioanelor pentru înfăptuirea cărora este dese ori văzut prin mai toate localurile orașului, «Bâzuș se declară gata să stea de vorbă.

Desigur discuția noastră gravitează în jurul curselor motocicliste cari îl pasionează în ultimul grad. Și pentrucă cuvântul pistă se repetă dese ori între noi, mă decid și îi pun o întrebare:

(Continuarea în pagina II-a)

C. F. R. și Venus în fruntea clasamentului Diviziei Naționale

Eri s'au jucat ultimele matchuri divizionare ale turului de toamnă. Bilanțul general îl găsiți în clasamentele respective. Ce trebue subliniat este prezența echipelor bucureștene în fruntea plutoanelor ambelor serii. Poziții obținute cu mari eforturi sportive, ele ilustrând progresul Capitalei.

In seria A, C. F. R. a încheiat o carieră splendidă în tur, terminând prima jumătate a campionatului național fără să fi suferit vreun eșec. E campion de toamnă în seria sa și are de pe acum o situație fermă pentru returul decisiv.

Nu putem trece peste acest succes ceferist, fără să relevăm că eforturile grupărei alb-violet nu sunt răsplătite de recunoștința publicului, care manifestă față de C. F. R. o lipsă de simpatie nejustificată.

In seria B., învins Duminecă, Venus termină în fruntea clasamentului; situația a suferit însă o complicație.

Astăzi «U» este la 2 puncte de Venus, mai are de susținut un joc și în ipoteza când îl câștigă cu diferență de nouă puncte devine campion de toamnă, altfel ocupă locul al doilea.

Situația e deci deschisă în seria B până Dumineca viitoare când se va disputa restanța: «U» — R. G. M. T.

In cealaltă serie, Ripensia, dispunând copios de Crișana, își ameliorează goal averaj-ul și se instalează în locul al doilea.

După relatările din toată țara, matchurile s'au desfășurat în ordine deplină, iar recordul de spectatori al Duminecei aparține Clujului, unde 4000 de persoane au urmărit pasionanta întâlnire «U» — Venus.

m. b.

Campionatul Național de cross country

Duminecă 20 Noembrie se va desfășura ultima probă atletică a anului. Anume este vorba de campionatul național de cross country, pe care îl va organiza Liga de atletism Muntenia.

Cea mai importantă alergare pe teren variat, este după cum se știe înzestrată cu o cupă ce poartă numele de Cupa Ion Cămărășescu, challenge anual și perpetuu, ce revine în fiecare an, clubului campion. Cupa Cămărășescu, una din cele mai vechi probe pe teren variat, a fost donată de d-l Ion Cămărășescu, sportsmen din vechea gardă, actualmente deputat.

Campionatul național, cea mai importantă manifestațiune, este în acelaș timp și cea mai grea.

Se alergă, după cum se știe, pe un parcurs destul de deficil și pe o distanță de circa 10 km.

O probă care cere rezistență la maximum din partea concurenților și care întotdeauna a revenit alergătorilor de fond.

In absența provinciei, care din lipsă de fonduri nu poate să-și trimită reprezentanți, crossul național se va alerga și în acest an între bucureșteni.

Cași în anii trecuți, plecarea și sosirea acestui cross va avea loc din incinta hippodromului Clubului Călăreților.

Inscrierile în vederea acestei alergări se primesc până Sâmbătă pe adresa: L. Caciuc. 101 str. 13 Septembrie.

Șase plache oferite de F. R. A.

Șase diplome oferite tot de F. R. A.

Federația Română de atletism face un apel către sportsmeni, rugându-i să doneze câte un premiu pentru această grea probă, care este Campionatul Național de Cross-country. Donatorii vor aduce premiile în ziua concursului.

Săptămâna

Vântul care zbârnăe pe uliți din ce în ce mai friguros a contribuit desigur la guturaiul cu care se închide (aproape definitiv) sezonul sportiv de toamnă.

Alături de răceala timpului însă, și poate chiar peste ea s'au înregistrat eri câteva rezultate cari ar fi lăsat reci pe anumiți suporteri și în August. S'a dovedit astfel că anumite călduri (lăuntrice), oricât de tămâiate leșină în fața primului crivăț (exterior) ca o babă speriată de deochiu și că e nevoe de un anumit temperament pentru a rezista și pe căldură și pe frig.

Sub raportul importanței, cea mai expresivă performanță este aceia a Tricolorului-Ploești care a reușit match nul cu Gloria la Arad. Republicanii au dovedit astfel o valoare pe care rezultatele obținute la domiciliu — prin atenuările pe cari le impun deplasarea și terenul — n'o conturaseră suficient.

Sub raportul neprevăzutului însă, eșecul Venusului merită să fie cap de afiș. O sincopă în fața Universității — cu care Unirea Tricolor a făcut joc egal (2-2) — este în afară de linia generală a prevederilor. Să fi contribuit chiar atât de serios descompletarea sovietului ofensiv al negrilor, prin indisponibilitatea unuia dintre Vâlcovi? Nu este exclus. Tot așa cum foarte plauzibilă ar fi și explicația unui declin pornit dela 6-0 cu C. A. O., întârziat o clipă în 1-1 cu Brașovia și iremediabil constatat în febra ultimului simptom. Acela de eri.

Frigul, dată fiind prezența în echipă a câtorva basarabeni, nu poate să justifice nimic.

In restul țării, Ripensia s'a amuzat cu Crișana, C. A. O. cu R. G. M. T., iar Unirea Tricolor a sucombat la Ploești, dovedind că nu poate să joace decât pe terenuri blindate... și cât mai apropiate de Obor.

In șoseaua Ștefan cel Mare, câteva mii de spectatori au aplaudat (călduros) o nouă victorie a lui Cristea, (de astă dată asupra lui Becket), închizând definitiv porțile velodromului, administrând o nouă dovadă a răsunetului (pe care explozia motoarelor îl explică în bună parte) de care se bucură motociclismul și definind calitatea alergătorilor englezi în România, prin deziluzia pe care un cetățean și-o manifesta după ultima serie, foarte tranșant:

— «Becket ca ăsta, berechet!».

O nouă serie de pumni au scos din anonimat o nouă serie de campioni amatori de box, și un match nul al lui Lucian Popescu cu Schiller... pe care nici Lucian, nici Schiller și probabil nici juriul nu-l pot explica suficient. Decizia este însă decizie. Incât, comentariile de după ele nu procură nimic în plus.

Dintre săli, vorbind firește de acelea cari au expus în salonul de toamnă... dela Gib, Tirul s'a impus prin două titluri câștigate cu trei înscriși, I. M. C. A. prin calitate, Lucian Popescu prin număr și C. F. R. prin Poiană căruia Stănescu i-a explicat că nu e suficient să mănânci nutreț și să fii lung, ca să fii Carnera.

Numai rugbyul s'a zgribulit fără artificii. Redactorul nostru de specialitate a pus în capul rubricei un titlu admirativ: «Ziua surprizelor».

...Probabil, fiindcă n'a fost niciun scandal.

INTERIM

FINALELE CAMPIONATULUI REGIUNEI MUNTENIA

Grupările Y. M. C. A, Tirul și Lucian Popescu în frunte

Reuniunea finalelor s'a bucurat de un mare succes.

Asistența foarte numeroasă, stimulată de frumusețea primelor reuniuni și de programul interesant oferit, s'a reabilitat în bună parte de indiferența cu care a primit primele șase gale.

Federația a înregistrat însă un succes remarcabil, pe care-l menționăm cu atât mai multă plăcere cu cât a organizat pentru prima oară, slujind așa cum se cuvine interesele nobilei arte.

Organizația celor șapte reuniuni a fost din toate punctele de vedere impecabilă, slujită de toți oficialii și de prietenii devotați forului suprem.

Rezultatele au fost în ansamblul lor îmbucurătoare. Lăsând de o parte câțiva amatori, insuficient pregătiți, majoritatea elementelor aruncate în luptă s'au prezentat într'o stare de pregătire, care face cinste grupărilor respective și denotă un mare progres față de trecut.

Unii campioni au clasă internațională și nici chiar învinșii — Osca, Dumitrescu, Bardi și Antonescu în special — nu trebuesc trecuți cu vederea.

Dintre învingători, Stănciulescu, David și Rogozeanu ne-au plăcut cel mai mult.

Primul, în ciuda unui organism debil, a dat dovada unei tenacități excepționale, care unită cu o tehnică de o rară perfecțiune, au completat unul din elementele cele mai de valoare produse în ultimii trei ani.

Dacă gruparea din strada Boerescu se poate mândri cu un asemenea amator, nu mai puține elogii se cuvin clubului unde a căpătat primele noțiuni de box — Imca — acelaș unde au debutat Lucian Popescu și Plăeșu.

Și curioasă coincidență, acelaș Lucian Popescu eșit mare campion din cadrele Imcii este și maestrul, care a ciselat cunoștințele câștigate de Stănciulescu, la aceiaș matcă.

Constantin David nu a așteptat campionatele regionale, ca să se pună în evidență. A avut însă nenorocul să întâlnească de data aceasta adversari — Preda și Bârsan — cari nu i-au îngăduit să pună în evidență toată gama cunoștințelor sale. Suntem siguri, că boxeurul care pune în dificultate la sală profesioniști din cei mai rutinați se va ridica în cel mai scurt timp peste clasa tuturor celorlalți amatori.

Rogozeanu, un alt elev al clubului Imca, un element de o seriozitate mai presus de orice laudă, a confirmat performanțele sale de până atunci, dispunând confortabil de micul Osca. Pensionarul lui Teică, dacă se va bucura și'n viitor de concursul prețios al patronului său, d-l Valeriu, care i-a dat toată libertatea, ca să se antreneze, calcă și el pe urmele înaintașilor lui, formați de trio-ul Steevens, Dumitru Teică și Dumitrescu-Vârtej.

Incepătorul Mandi Cohn — un elev personal al lui Lucian Popescu — pentru a nu mai vorbi de Florian Mănescu — din vechia gardă — merită și ei un cuvânt de bine.

Dintre învinși, nu avem decât cuvinte de laudă, pentru Dumitrescu dela Herdan, Osca dela C. F. R. Antonescu dela Lucian Popescu și Sandu Ion dela Tir.

Un elogiu a parte, însă, pentru micul Dumitrescu, care deși cu fața tumefiată, nasul rupt și arcadele stricate, a avut voința să continue și să smulgă ultima repriză. Eroismul, fără pereche, al acestui copil ar putea sluji drept pildă multor profesioniști. Publicul l-a subliniat cu aplauze entusiaste.

Osca și Sandu Ion au cedat în bună parte, pentrucă nu s'au putut prezenta în forma lor cea mai bună.

Antonescu, în schimb, a avut nenorocul să cadă pe oameni cu o mai mare rutină ca el și să dispute două matchuri severe, la interval de numai 48 de ore. In ziua, când va avea mai multă experiență și va fi mai mobil, elevul lui Lucian Popescu va trece deadreptul în rândul vedetelor.

CLASAMENT DE GRUPARI

Repartizate pe cluburi, campionatele s'au împărțit în felul următor: sala Lucian Popescu 3; gruparea Imca 3; Tirul 2; Herdan și C. F. R. câte unul. Primele două grupări au câștigat, însă, câte un titlu, prin neprezentarea adversarului.

SUCCESUL TIRULUI

Proporțional cu numărul amatorilor înscriși, succesul e de partea grupărei Tirul, care sub conducerea destoinicului Chirilă Dan, a cules două campionate cu trei boxeuri înscriși. Nu se poate o răsplată mai mare, pentru o sală, care activează de ani de zile și are la activul său, o atât de largă colaborare pentru propășirea nobilei arte.

Aceleași elogii pentru destoinicii conducători ai grupărei Imca, a căror activitate rodnică a fost în repetate rânduri, prilejul unor laude neprecupețite.

Am lăsat la urmă, tânăra grupare a tânărului maestru de box, Lucian Popescu.

Cu elevi noui, cari au îmbrăcat pentru prima oară mănușile în sala din strada Vasile Boerescu și cu alții formați în altă parte, dar cizelați de Lucian, clubul acesta a jucat nu numai un rol de primul ordin în campionate, dar a și servit drept stimulent pentru celelalte grupări.

Aportul sălii lui Lucian a fost într'un singur an considerabil. Succesul repurtat e justificat de munca sinceră și de priceperea depusă de maestrul sălii, pentru pregătirea elevilor. Să sperăm, că viitorul va fi și mai rodnic în rezultate fericite.

Neașteptat de slab s'au prezentat grupările Herdan și C. F. R.

Prima — e drept — a avut mult nenoroc, văzându-și eliminați în matchuri aprig disputate vedetele sălii. Cu mai mult noroc, și-ar fi putut însuși trei campionate.

Eșecul suferit de această grupare nu va decepționa — suntem siguri — pe susținătorul acestui club, d-l Herdan, un sportiv din naștere.

C. F. R.-ul are o singură scuză. Exceptând pe Osca nu a prezentat nici un boxeur de clasă în campionate, victoria lui Ilie Petrescu datorându-se mai mult unui concurs fericit de împrejurări. Am putea chiar spune, că învinsul său — nenorocosul Bardi — nu fusese bătut.

Perseverența și priceperea lui Lancia sunt cel puțin pentru noi o chezășie, că se va munci în viitor la C. F. R. cu și mai multă hărnicie, pentru a pregăti o reabilitare a acestui club.

CEL MAI FRUMOS CAMPIONAT

Incheem aceste considerațiuni cu constatarea că, cel mai frumos campionat regional organizat este cel din anul acesta și tot de odată cel mai promițător prin speranțele suscitate de nouii campioni.

R. OTT.

STINGE CIȘMEAUA...

D. Popescu își etajase pe un scaun morga sa irezistibilă de Dicksonel și povestea ce-a văzut la Paris când «on a refusé du mond». Iar în jur, boxeuri, manageri, suporteri și oficiali, toți cei cari au (sau își închipue că au) ceva comun cu boxul, rămăseseră cu gura căscată (de mirare) și cu inima strânsă. Cine poate să mai plece astăzi la Paris?...

Deodată, ușa se deschise îmbrâncită. Pocni pervazul care își gemu durerea într'o pârâitură și făcu loc domnului Wortman care abia mai respira.

— «S'a făcut. Pleacă!»

Pe fețele tuturor, nedumerirea impuse o grimază dreaptă. Obișnuită.

— «Ba, da. Nelu Oprescu. Pleacă la Paris».

Câteva ironii au fost tot ceiace a reușit să producă știrea domnului Wortman. Nu voia nimeni să creadă că-ar fi putut în fond să plece și Nelu.

— Pleacă Nelu?

— «Da dece să nu plece? Ce, e oprit de doctor? s'a enervat d. Wortman, și s'a [illegible] într'o muțenie pe care nimeni n'a mai reușit să i-o învingă.

Două zile mai târziu totuși, și-a făcut din nou apariția la F. R. B. Tot atât de aprins și tot atât de vesel.

— «Gata!

— «Te'nsori? s'a mirat d. Aureliu Și i-a întins mâna să-l felicite.

In tăcerea pe care a impus-o ceremonialitatea momentului însă, răspunsul domnului Wortman a căzut greu, knock-outând toate intențiile de ironie:

— «A plecat Nelu!»

— «Unde?»

— «La Paris!»

*

Nu e prea mult de atunci. Ziarele au inserat aproape toate știrea, au comentat-o cum au crezut mai bine și i-au acordat o importanță pe care secretarul F. R. B.-ului — fost manager al lui Nelu — a găsit-o mereu prea mică.

— «Numai câteva rânduri? reproșa el.

— «Să vedem ce-o să faceți când o să'nceapă să curgă victoriile!»

Victoriile acestea însă nu s'au prea grăbit să curgă. Intr'o zi totuși, «L'Auto» a adus o știre senzațională: «In vederea matchului său cu Brown, Pladner se antrenează... cu Nelu Oprescu».

— «Ce mai ziceți domnilor? și-a făcut din nou apariția d. Wortman. Pladner și Nelu Oprescu. Ei? Ce mai ziceți?»

Realitatea era într'adevăr netă. Cineva a încercat totuși să-o dilueze:

— «E și? ce așa mare brânză? Pentru 20 de franci pe zi, cât îi plătește ca să-i servească de partener, îl bate Pladner de-l rupe!

— «Il bate? a țâșnit d. Wortman. Il bate Pladner? Dacă ți-aș arăta scrisoarea pe care am primit-o dela Nelu, n'ai mai zice că-l bate. Nu e antrenament la care Pladner să nu fie down de zece ori!»

Scrisoarea pe care o are d. Wortman dela Nelu, n'am văzut-o. (Mi se pare chiar că a pierdut-o...). Am văzut în schimb o scrisoare dela Covaci, care locuește la Paris în aceiaș cameră cu Nelu, și care vorbește cu foarte multe amănunte despre ceiace pățește bietul Pladner dela Nelu Oprescu.

— «Intr'o seară, scrie Covaci, după antrenamentul (la care l-a rupt, ar adăuga d. Wortman), dela «Palais des sports», Nelu s'a întors acasă frânt. Abia dacă a mâncat ceva și s'a și suit în pat, înjurând hotelierul că pe frigul acesta nu i-a dat încă plapumă. (La Paris, hotelierii pun plapuma sub cuvertură, strângând-o ca la cazarmă. Trebue să știi să-o cauți). Un timp a sforăit. Apoi, s'a întors pe o parte, a oftat și cu ochii pe jumătate deschiși a gemut:

— «Mă Pladner, stinge cișmeaua!»

Și noaptea îl visează.

— «...ca să-l ia iară la bătae! mi-a explicat d. Wortmann.

Mai știi?

CASTOR